

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 373

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 1 iunie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
15.	— Hotărâre privind constatarea încetării unui mandat de senator	2	
16.	— Hotărâre pentru înființarea Comisiei de anchetă privind activitatea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților din perioada 2009—2012	2–3	
17.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 49/2011 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	3	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 287 din 27 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	4–5		
Decizia nr. 298 din 27 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. 1, art. 34 alin. 2, art. 500 alin. 2, art. 516 pct. 8 din Codul de procedură civilă și art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	5–8		
Decizia nr. 318 din 29 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (4), art. 26, art. 30 alin. (1) lit. a), b), h), j) și o) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	8–10		
Decizia nr. 376 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică	10–11		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
555.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului		12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
450.	— Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind suspendarea aplicării prevederilor Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 69/2012 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-CPPZI „Cerințe privind proiectarea procedurilor de zbor instrumental”, ediția 1/2011		13
899.	— Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri privind lansarea Cererii de propuneri de proiecte pentru investiții în cadrul operațiunii 4.1.a) „Sprijinirea investițiilor în instalații și echipamente pentru întreprinderi din industrie, care să conducă la economii de energie, în scopul îmbunătățirii eficienței energetice” din axa prioritară 4 „Creșterea eficienței energetice și a securității furnizării în contextul combaterii schimbărilor climatice” a Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (POS CCE).....		13–14
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR			
276.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale SFINX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.		14
278.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale PARTENER A&S BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.		15
289.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale NELBA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.		15–16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRĂRE****privind constatarea încetării unui mandat de senator**

În temeiul prevederilor art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 7 alin. (1) și (4) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 48 alin. (16) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 194 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere demisia din calitatea de senator a domnului Cristian Diaconescu, ales în Circumscripția electorală nr. 42 București, Colegiul uninominal nr. 3,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul constată încetarea calității de senator a domnului Cristian Diaconescu și declară vacant locul de senator în Circumscripția electorală nr. 42 București, Colegiul uninominal nr. 3.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 29 mai 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA

București, 29 mai 2012.

Nr. 15.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****HOTĂRĂRE****pentru înființarea Comisiei de anchetă privind activitatea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților din perioada 2009—2012**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 44, 46 și art. 77 alin. (2)—(7) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se înființează Comisia de anchetă privind activitatea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților din perioada 2009—2012, denumită în continuare *Comisia*.

Art. 2. — (1) Comisia este formată din 14 membri.

(2) Componența nominală a Comisiei este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Modul de organizare și funcționare a Comisiei este stabilit prin regulament propriu, aprobat cu votul majorității membrilor Comisiei.

Art. 4. — Senatul cere tuturor organelor de stat, instituțiilor publice și reprezentanților societății civile să pună la dispoziția Comisiei orice informații și documente care sunt de natură să servească activității acesteia.

Art. 5. — (1) Comisia are în vedere respectarea deciziei Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) prin care s-a cerut

României ca, în termen de 18 luni, să adopte o nouă lege pentru despăgubirile legate de imobilele naționalizate în perioada comunismului.

(2) Comisia verifică neregulile constatate în cadrul auditului realizat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, unde peste 80% din dosarele soluționate pe fond funciar nu aveau atașate certificatele de moștenitor, conform analizelor efectuate de Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Comisia analizează și modul în care proiectul de lege propus de Guvernul Ungureanu stabilea pentru foștii proprietari de imobile naționalizate doar o despăgubire de 15% din valoarea imobilului și încasarea sumei pe o perioadă de 10 până la 12 ani.

Art. 6. — Concluziile Comisiei vor fi cuprinse într-un raport, care va fi prezentat până la data de 30 septembrie 2012.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 29 mai 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA

București, 29 mai 2012.

Nr. 16.

ANEXĂ

COMPONENȚA NOMINALĂ
a Comisiei de anchetă privind activitatea Autorității Naționale
pentru Restituirea Proprietăților din perioada 2009—2012

Nr. crt.	Numele și prenumele senatorului	Grupul parlamentar	Funcția
1.	Cordoș Alexandru	PSD	Membru
2.	Greblă Toni	PSD	Membru
3.	Marian Valer	PSD	Membru
4.	Nicula Vasile Cosmin	PSD	Membru
5.	Pop Gheorghe	PSD	Membru
6.	Marian Ovidiu	PDL	Membru
7.	Mocanu Alexandru	PDL	Membru
8.	Rușeț Ioan	PDL	Membru
9.	Urban Iulian	PDL	Membru
10.	Luca Raymond	PNL	Membru
11.	Nistor Vasile	PNL	Membru
12.	Nicoară Romeo Florin	PNL	Membru
13.	Chivu Sorin Serioja	Progresist	Membru
14.	Albert Álmos	UDMR	Membru

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 49/2011

privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 46 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 49/2011 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 10 octombrie 2011, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. II „Componența Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital”, domnul senator Dumitru Constantin — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei în locul domnului senator Mustăța Vasile — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

2. La anexa nr. V „Componența Comisiei pentru politică externă”, domnul senator Geoană Mircea-Dan — senator independent — se include în componența comisiei în locul domnului senator Corlățean Titus — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

3. La anexa nr. XII „Componența Comisiei pentru drepturile omului, culte și minorități”, domnul senator Rasaliu Marian-Iulian — Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal — se retrage din componența comisiei.

4. La anexa nr. XIII „Componența Comisiei pentru egalitatea de șanse”, domnul senator Dumitru Constantin — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei.

5. La anexa nr. XVIII „Componența Comisiei românilor de pretutindeni”, domnul senator Corlățean Titus — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Bota Marius-Sorin-Ovidiu — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 29 mai 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 29 mai 2012.
 Nr. 17.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 287

din 27 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Doina Suliman — magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Dorin Novac în Dosarul nr. 30.399/325/2010 al Judecătoriei Timișoara și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 504D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din data de 7 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 30.399/325/2010, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de petentul Dorin Novac într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională în contradictoriu cu intimatul I.P.J. Timiș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3), deoarece „par a permite depoziția ca martor a agentului constator care a întocmit procesul-verbal,” ceea ce „denaturează echilibrul instrumentelor procesuale ale părților, ducând la un proces inequitabil pentru contestatorul petent”.

Judecătoria Timișoara consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: *„Nu poate avea calitatea de martor un alt agent constator.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate stabilesc o regulă de procedură clară, precisă, de natură să ofere suficiente garanții care să împiedice încheierea abuzivă a procesului-verbal fără participarea contravenientului și să protejeze dreptul la un proces echitabil al acestuia în cadrul procesului.

De altfel, în speță, autorul excepției formulează o falsă critică de neconstituționalitate a textului de lege mai sus citat, deoarece, „interpretându-l *per a contrario*”, concluzionează că în fața instanței de judecată poate depune mărturie agentul constator în cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Dorin Novac în Dosarul nr. 30.399/325/2010 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 298

din 27 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. 1, art. 34 alin. 2, art. 500 alin. 2, art. 516 pct. 8 din Codul de procedură civilă și art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. 1, art. 34 alin. 2, art. 500 alin. 2, art. 516 pct. 8 din Codul de procedură civilă și art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ana Sorohan în Dosarul nr. 7.655/314/2009 al Tribunalului Suceava — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.259D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 7.655/314/2009, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. 1, art. 34 alin. 2, art. 500 alin. 2, art. 516 pct. 8 din Codul de procedură civilă și art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Ana Sorohan

cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva unei sentințe civile prin care s-a respins o contestație în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră, în esență, că, în cazul în care cererea de recuzare a unui judecător poate fi soluționată de către alți judecători din cadrul aceleiași instanțe și al aceluiași complet de judecată, se încalcă dreptul părților la un proces echitabil. Mai arată că, în condițiile în care cererea de recuzare este formulată în faza procesuală a recursului, partea interesată este lipsită de calea de atac împotriva unei astfel de încheieri, în acest mod fiind încălcat dreptul la un proces echitabil. Autorul consideră că prevederile art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt discriminatorii și în raport cu dispozițiile alin. 3 al aceluiași articol, care prevăd că atunci când „instanța superioară de fond constată că recuzarea a fost pe nedrept respinsă, reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță”.

Totodată, mai arată că executorul judecătoresc poate cere părerea unui expert doar în cazul în care prețul imobilului nu este cunoscut, iar părțile nu se înțeleg. Executorul judecătoresc nu este o instanță de judecată, ca să modifice prețul imobilului stabilit printr-o hotărâre judecătorească, iar potrivit art. 53 alin. (5) din Legea nr. 188/2000, executorul judecătoresc este obligat să se conformeze hotărârii judecătorești rămase irevocabilă. Autorul mai consideră că, în baza actului de adjudecare, debitorul nu poate fi evacuat din imobil. Chiar dacă actul de adjudecare are valoare de titlu executoriu, în temeiul lui nu se poate proceda la evacuarea debitorului din imobilul vândut la licitație publică, întocmai cum o asemenea evacuare nu este posibilă nici în temeiul altui titlu de proprietate, precum un contract de vânzare-cumpărare, în acest scop fiind necesară promovarea unei acțiuni în justiție de către adjudecatar în calitate de nou proprietar. Nu există niciun motiv pentru a i se crea adjudecatarului un regim de favoare față de cel rezervat cumpărătorului obișnuit cu privire la exercitarea folosinței asupra imobilului dobândit.

În fine, cu privire la neconstituționalitatea art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, autorul arată

că, prin sintagma „încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul”, se încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece, în condițiile în care excepția de nelegalitate este formulată în faza procesuală a recursului, partea interesată este lipsită de calea de atac împotriva unei astfel de încheieri.

Tribunalul Suceava — Secția civilă, cu privire la critica art. 30 alin. 1 din Codul de procedură civilă, consideră că acestea nu sunt de natură să încalce dreptul la un proces echitabil, deoarece judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, iar prin această reglementare legiuitorul a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri.

Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, instanța arată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât dispozițiile legale criticate reglementează o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecării, iar nu împiedicarea accesului liber la justiție. Legiuitorul a prevăzut posibilitatea atacării numai odată cu fondul a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, spre deosebire de încheierile prin care se încuviințează sau se respinge abținerea și de cele prin care se încuviințează recuzarea, care nu sunt supuse niciunei căi de atac. Instanța mai arată că prin dispozițiile legale criticate legiuitorul nu a instituit un regim discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite.

Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 500 alin. 2 din Codul de procedură civilă, instanța arată că împotriva oricărui act de executare silită se poate face contestație la executare de către cei interesați sau vătămați prin executare, potrivit art. 399 din Codul de procedură civilă, astfel încât prevederile legale criticate nu aduc atingere dreptului de proprietate.

Instanța consideră neîntemeiată și critica de neconstituționalitate a art. 516 pct. 8 din Codul de procedură civilă, aceste prevederi legale nu numai că nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, ci, dimpotrivă, le dau expresie într-o manieră specifică, dar indubitabilă, executarea silită a unei obligații de plată rezultate dintr-un titlu executoriu emis conform legii asigurând realizarea drepturilor legale ale creditorilor.

Referitor la neconstituționalitatea art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, instanța apreciază că excepția de nelegalitate vizează doar actele administrative unilaterale cu caracter individual și are semnificația excluderii actelor administrative cu caracter normativ de la controlul de legalitate exercitat de instanța de contencios administrativ, acest control realizându-se pe calea acțiunii directe separate și nu a incidentului principal al ridicării excepției de nelegalitate. Textul de lege criticat nu instituie privilegii sau discriminări, fiind în mod egal aplicabil tuturor persoanelor care înțeleg să se prevaleze de prevederile acestuia.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului menționează că își menține punctul de vedere anterior exprimat, astfel cum acesta a fost reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 265 din 6 martie 2008, nr. 364 din 20 martie 2008, nr. 588 din 20 mai 2008, nr. 672 din 30 aprilie 2009, nr. 971 din 25 iunie 2009, nr. 1.026 din 9 iulie 2009, nr. 119 din 9 februarie 2010 și nr. 992 din 14 iulie 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 30 alin. 1, art. 34 alin. 2, art. 500 alin. 2 și art. 516 pct. 8 din Codul de procedură civilă și art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, texte de lege care au următorul cuprins:

— Art. 30 alin. 1 din Codul de procedură civilă: *„Recuzarea judecătorului se hotărăște de instanța respectivă, în alcătuirea căreia nu poate să intre cel recuzat.”;*

— Art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă: *„Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai odată cu fondul.”;*

— Art. 500 alin. 2 din Codul de procedură civilă: *„Executorul va stabili de îndată prețul imobilului, iar în cazul în care consideră necesar va cere părerea unui expert. Dispozițiile art. 411 alin. 3 sunt aplicabile.”;*

— Art. 516 pct. 8 din Codul de procedură civilă: *„După plata integrală a prețului sau a avansului prevăzut la art. 515 și după expirarea termenului de 15 zile prevăzut la art. 401 alin. 1 lit. a), executorul, pe baza procesului-verbal de licitație, va întocmi actul de adjudecare, care va cuprinde următoarele mențiuni:*

[...]

8. mențiunea că actul de adjudecare este titlu de proprietate și că poate fi înscris în cartea funciară, precum și a faptului că, pentru adjudecator, constituie titlu executoriu împotriva debitorului, dacă imobilul se află în posesiunea acestuia din urmă, sau împotriva oricărei persoane care are în posesiune ori deține în fapt, fără niciun titlu, imobilul adjudecat.”;

— Art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004: *„Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza, încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de contencios administrativ competentă să o soluționeze.”*

Alin. (1) al art. 4 din Legea nr. 554/2004 a fost modificat prin art. VII din Legea nr. 202/2010 și are următorul cuprins:

„(1) Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza; încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul.

Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de contencios administrativ competentă să o soluționeze și nici atunci când excepția de nelegalitate a fost invocată în cauze penale.”

Se constată că, în urma modificării survenite, soluția legislativă criticată de autorul excepției se păstrează, prin urmare Curtea se va pronunța asupra textului de lege în noua redactare.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție ale art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 126 alin. (1) privind înfăptuirea justiției, art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 privind protecția proprietății private din Primul Protocol adițional la Convenție și art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată următoarele:

I. Asupra criticii de neconstituționalitate a art. 30 alin. 1 din Codul de procedură civilă, prin raportare la dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție referitoare la dreptul la un proces echitabil, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 121 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 16 aprilie 2008, respingând excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej Curtea a reținut, în esență, că regulile de procedură instituite prin textul de lege criticat se justifică prin intenția legiuitorului de a împiedica tergiversarea nejustificată a înfăptuirii actului de justiție, ceea ce contribuie la respectarea dreptului părților la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ținându-se seama și de interesele legitime ale celorlalte părți, nu numai de cele ale părții care a formulat cererea de recuzare. Curtea a mai reținut că relațiile de colegialitate dintre judecătorii aceleiași instanțe sau chiar din cadrul aceleiași secții nu justifică suspiciunea privind imparțialitatea judecătorilor care urmează să soluționeze cererea de recuzare îndreptată împotriva unui alt judecător și, cu atât mai puțin, nerespectarea regulilor și garanțiilor procedurale care asigură desfășurarea unui proces echitabil. De asemenea, Curtea a mai reținut în jurisprudența sa că cererea de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii. Prin această reglementare legiuitorul a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a cererii de recuzare, iar încheierea prin care aceasta s-a respins se poate ataca odată cu fondul, instanța superioară urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă. În acest sens este și Decizia nr. 382 din 4 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 12 iunie 2006.

II. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că recuzarea nu constituie o acțiune de sine stătătoare, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecății, iar nu împiedicarea accesului la justiție, și că tocmai în considerarea acestui principiu constituțional, consacrat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, legiuitorul a prevăzut posibilitatea atacării numai odată cu fondul a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, spre deosebire de încheierile prin care se încuvințează sau se respinge abținerea, ca și aceea prin care se încuvințează recuzarea, care nu sunt supuse niciunei căi de atac. În ceea ce privește invocarea faptului că prevederile alin. 2

sunt discriminatorii în raport cu alin. 3 al aceluiași art. 34, se reține că nu intră în atribuțiile Curții Constituționale compararea unei prevederi legale în raport cu altă prevedere legală din cadrul aceluiași act normativ sau din acte normative distincte, ci verificarea conformității legilor cu dispozițiile Constituției.

III. Potrivit susținerilor orale ale apărătorului autorului excepției, consemnate în încheierea de sesizare, art. 500 alin. 2 din Codul de procedură civilă contravine art. 1 alin. (4), art. 21, art. 44 și art. 126 alin. (1) din Constituție, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Primul Protocol la Convenție. Se constată că în realitate aspectele relevate de autorul excepției de neconstituționalitate în notele scrise depuse la dosar nu se constituie într-o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci reprezintă chestiuni care țin de modul de interpretare și aplicare a legii.

IV. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 516 pct. 8 din Codul de procedură civilă, cuprins în capitolul Codului de procedură civilă referitor la urmărirea silită asupra bunurilor imobile, Curtea reține că, după finalizarea adjudecării, executorul judecătoresc este obligat să întocmească actul de adjudecare prin care se realizează transferul dreptului de proprietate sau al unui alt drept real ce a făcut obiectul urmăririi silite asupra imobilului în favoarea adjudecatarului. Așa fiind, acest act constituie titlu de proprietate și titlu executoriu împotriva debitorului, dacă imobilul se află în posesia acestuia din urmă. În acest sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 11 martie 2003.

Raportarea la art. 44 din Constituție, referitor la garantarea dreptului de proprietate privată, nu este întemeiată, întrucât prin executarea silită a unei obligații de plată rezultate dintr-un titlu executoriu emis conform legii se asigură realizarea drepturilor legale ale creditorului. Departe de a constitui o atingere a dreptului subiectiv în sine, asemenea reglementări creează condițiile indispensabile valorificării acestuia. În consecință, art. 516 pct. 8 din Codul de procedură civilă nu numai că nu contravine prevederilor constituționale invocate, ci, dimpotrivă, le dă expresie într-o manieră specifică, dar indubitabilă.

V. Referitor la art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, Curtea constată că acesta reglementează posibilitatea contestării legalității unui act administrativ unilateral cu caracter individual pe calea excepției de nelegalitate, care poate fi ridicată oricând în cadrul unui proces, din oficiu sau la cererea părții interesate.

Analizând pretinsa încălcare a dreptului de acces liber la justiție, Curtea observă că împrejurarea că excepția de nelegalitate vizează, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, doar actele administrative unilaterale cu caracter individual nu are semnificația excluderii actelor administrative unilaterale cu caracter normativ de la controlul de legalitate exercitat de instanța de contencios administrativ, acest control realizându-se pe calea acțiunii directe, separate, și nu a incidentului procedural al ridicării excepției de nelegalitate. Curtea a reținut că din cuprinsul dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 554/2004 rezultă că obiectul acțiunii judiciare în materia contenciosului administrativ îl constituie „actul administrativ unilateral” al unei autorități publice, fără nicio distincție cu privire la caracterul individual ori normativ al acestuia. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 342 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 aprilie 2009, ori Decizia nr. 944 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 1 octombrie 2009.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 500 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ana Sorohan în Dosarul nr. 7.655/314/2009 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. 1, art. 34 alin. 2, art. 516 pct. 8 din Codul de procedură civilă și ale art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de același autor în aceeași cauză a aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 318

din 29 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (4), art. 26, art. 30 alin. (1) lit. a), b), h), j) și o) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (4), art. 26, art. 30 alin. (1) lit. a), b), h), j) și o) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Rodica Danciu în Dosarul nr. 10.460/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 668D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar note scrise ce cuprind „precizări și dezvoltări” în susținerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 1.117/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 10.460/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (4), art. 26, art. 30 alin. (1) lit. a), b), h), j) și o) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Rodica Danciu într-o cauză având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că asocierea cetățenilor sub forma unei asociații de proprietari trebuie realizată fără constrângere. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate, dar și alte prevederi din Legea nr. 230/2007, nu fac altceva decât să subordoneze un proprietar, care nu este membru al asociației de proprietari, hotărârilor și deciziilor adoptate de aceasta, ceea ce echivalează cu o asociere forțată. Așa fiind, reglementarea criticată transformă indiviziunea forțată cauzată de conviețuirea într-un condominiu într-o asociere forțată, consacrată legal.

De asemenea, arată că proprietarii care nu au avut cunoștință nici de adunarea asociației de proprietari și, evident, nici de faptul că s-ar fi adoptat vreo hotărâre a acesteia nu mai au posibilitatea apărării drepturilor lor, întrucât, potrivit art. 26 din Legea nr. 230/2007, legiuitorul a impus un termen de decădere de 45 de zile pentru atacarea actelor contrare legii sau statutului, termen care se calculează de la adoptarea hotărârii.

Așa fiind, prin prevederile legale este încălcat accesul liber la justiție, întrucât acest drept este limitat de promovarea acțiunii în termen de 45 de zile de la adoptare, termen care nu poate fi respectat de către persoana interesată atâta timp cât aceasta nu are cunoștința de existența hotărârii.

Pentru toate aceste argumente, apreciază că prevederile art. 24 alin. (4), art. 26, art. 30 alin. (1) lit. a), b), h), j) și o) din Legea nr. 230/2007 contravin normelor constituționale invocate.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. În acest sens, arată că oricare dintre proprietari are dreptul de

a ataca în justiție hotărârile care sunt de natură a-i prejudicia interesele. De asemenea, instanța apreciază că măsurile impuse prin articolele de lege criticate sunt menite să asigure posibilitatea efectivă a asociației de proprietari de a-și realiza rolul.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 24 alin. (4), art. 26, art. 30 alin. (1) lit. a), b), h), j) și o) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 24 alin. (4): „*Hotărârile adunării generale a asociației de proprietari sunt obligatorii și pentru proprietarii din condominiu care nu au fost prezenți la adunarea generală, precum și pentru proprietarii care nu sunt membri ai asociației de proprietari.*”;

— Art. 26: „*Dacă o hotărâre a adunării generale este contrară legii, statutului sau acordului de asociere a asociației de proprietari ori este de natură să producă daune intereselor proprietarilor, aceștia pot ataca în justiție respectiva hotărâre, în termen de 45 de zile. Acțiunea în justiție nu întrerupe executarea hotărârii decât în cazul în care instanța dispune suspendarea acesteia.*”;

— Art. 30 alin. (1): „*Comitetul executiv, reprezentat de președintele asociației de proprietari, are următoarele atribuții:*

a) *duce la îndeplinire hotărârile adunării generale și urmărește respectarea prevederilor legale, a statutului și a acordului de asociere ale asociației de proprietari;*

b) *emite, dacă este cazul, decizii scrise privind reguli pentru ducerea la îndeplinire a hotărârilor adunărilor generale și pentru respectarea prevederilor legale, a statutului și a acordului de asociere, precum și alte decizii ce privesc activitatea din asociația de proprietari; [...]*

h) *își asumă obligații, în nume propriu sau în numele proprietarilor membri ai asociației de proprietari, privind interesele legate de clădire; [...]*

j) *stabilește sistemul propriu de penalizări ale asociației de proprietari pentru reșterile afișate pe lista de plată ce privesc cheltuielile asociației de proprietari, conform prevederilor legale; [...]*

o) *exercită alte atribuții care i-au fost conferite prin hotărârile adunării generale.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 privind statul român, art. 29 privind libertatea conștiinței, art. 30 privind libertatea de exprimare, art. 40 alin. (1) care consacră dreptul de asociere liberă, art. 57 referitor la exercitarea drepturilor și a libertăților, precum și principiului securității juridice.

Examinând excepția, Curtea constată următoarele:

1. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 230/2007, Curtea constată că, la data invocării excepției de neconstituționalitate, textul de lege

criticat prevedea că, dacă o hotărâre a adunării generale este contrară legii, statutului sau acordului de asociere a asociației de proprietari ori este de natură să producă daune intereselor proprietarilor, aceștia pot ataca în justiție respectiva hotărâre, în termen de 45 de zile de la adoptarea acesteia.

Ulterior sesizării sale, instanța de contencios constituțional a pronunțat Decizia nr. 670 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 16 iunie 2011, prin care a statuat că sintagma „*de la adoptarea acesteia*” cuprinsă în art. 26 din Legea nr. 230/2007 este neconstituțională, referitor la momentul de la care se poate ataca în justiție respectiva hotărâre.

În acest context, Curtea a constatat că reglementarea criticată aduce atingere dreptului de a accede efectiv la justiție pentru apărarea drepturilor legitime ale persoanelor interesate, întrucât „proprietarii care nu au avut cunoștință de adunarea generală a asociației de proprietari și nici de faptul că s-a adoptat o hotărâre a acesteia, prin care au fost afectați, se pot afla în situația de a nu putea contesta hotărârea în termenul prevăzut de norma legală criticată, și anume cel de 45 de zile de la adoptarea acesteia”.

Așa fiind, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 230/2007 a devenit inadmisibilă.

2. În ceea ce privește prevederile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007, prin Decizia nr. 1.117 din 8 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, și Decizia nr. 1.647 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 24 martie 2011, Curtea a statuat că reglementarea din Legea nr. 230/2007, potrivit căreia hotărârile adunării generale sunt obligatorii și pentru proprietarii care nu sunt membri ai asociației de proprietari, nu contravin Legii fundamentale. Oricare dintre proprietarii, indiferent că este sau nu membru al asociației, are dreptul, potrivit art. 26 din lege, de a ataca în justiție hotărârile care sunt de natură să îi prejudicieze interesele. Totodată, Curtea a constatat că nu poate reține nici pretinsa încălcare a dreptului la liberă asociere prin acest text de lege.

În jurisprudența sa, instanța de control constituțional a statuat, de pildă prin Decizia nr. 168 din 28 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 24 februarie 2000, că, în anumite situații, legiuitorul poate institui forme speciale de asociere ce urmăresc apărarea unor interese de ordin general și care, în perspectiva scopurilor pe care le urmăresc, nu reprezintă, în realitate, modalități înscrise în conceptul de liberă asociere, iar asociația de proprietari se află tocmai într-o asemenea situație juridică. Această categorie de asociații a fost creată prin lege în vederea realizării unui scop de interes general, și anume administrarea în bune condiții a clădirilor cu mai multe apartamente, luându-se în considerare totodată și interesele locatarilor legate de realizarea unei bune conviețuirii, inclusiv pentru stabilirea costurilor și a cheltuielilor comune, a repartizării lor pe fiecare locatar, a reparațiilor și amenajărilor necesare etc. Rezolvarea problemelor pe care le implică locuirea și administrarea unui imobil cu mai mulți locatari impune, în consecință, o asociere fără de care drepturile și interesele legitime ale celor ce locuiesc în imobilul respectiv ar putea fi afectate prin apariția unor neînțelegeri sau litigii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

De asemenea, Curtea constată că nici prevederile art. 30 alin. (1) lit. a), b), h), j) și o) din Legea nr. 230/2007 nu sunt de natură să contravină vreuneia dintre normele constituționale invocate de autorul excepției, acest text de lege nefăcând altceva decât să enumere atribuțiile comitetului executiv, reprezentat de președintele asociației de proprietari.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Rodica Danciu în Dosarul nr. 10.460/299/2009 al Judecătorei Sectorului 1 București.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (4) și art. 30 alin. (1) lit. a), b), h), j) și o) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 376

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică

Petre Lăzăroiu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, excepție ridicată de Ecaterina Rotaru în Dosarul nr. 16.037/215/2009 al Tribunalului Dolj — Secția civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 788D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Arată că reglementarea criticată a fost abrogată prin art. 89 pct. 2 din Legea nr. 71 din 3 iunie 2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, soluția legislativă criticată fiind preluată în art. 861 din noul Cod civil. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume, Decizia nr. 143/2003 sau Decizia nr. 627/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 16.037/215/2009, **Tribunalul Dolj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică**, excepție ridicată de Ecaterina Rotaru într-o cauză având ca obiect fond funciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale referitoare la garantarea dreptului de proprietate privată, dreptului la moștenire și accesului liber la justiție, deoarece nu poate beneficia de restituirea proprietăților preluate abuziv de stat, ca urmare a faptului că, deși terenul la care este îndreptățit este liber, fiindu-i reconstituit dreptul de proprietate pe vechiul amplasament, conform Legii nr. 247/2005, în instanță se solicită anularea titlului său de proprietate, pe motiv că terenul face parte din domeniul public al statului. Mai mult, arată că, în situația în care titlul de proprietate este anulat și se invocă faptul că nu există teren pentru a i se reconstitui dreptul de proprietate, autoarea excepției nu are nicio altă cale de a primi terenul înapoi, nici măcar pe calea acțiunii în revendicare.

De asemenea, consideră că, „prin anularea titlului de proprietate și negarea dreptului său la reconstituirea dreptului de proprietate pe vechiul amplasament”, se aduce atingere dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. În final, autoarea excepției apreciază că trebuie avută în vedere și jurisprudența CEDO referitoare la restituirea proprietăților, deoarece există numeroase cauze în care statul român a fost obligat la respectarea legilor proprietății.

Tribunalul Dolj — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin prevederile de lege criticate nu este restrâns dreptul autoarei excepției de a cere și a obține în justiție retrocedarea terenurilor, în conformitate cu Legea fondului funciar nr. 18/1991, ci se statuează asupra regimului proprietății statului privind bunurile ce fac obiectul domeniului public, odată ce acestea au fost declarate și încadrate ca atare.

În speță însă, problema care se pune nu este dreptul la retrocedarea terenului, ci dreptul de a fi stabilit amplasamentul terenului supus restituirii într-un perimetru aflat în domeniul public, fără efectuarea formalităților prealabile dezafectării acestuia din domeniul public. În susținerea conformității reglementării criticate cu Legea fundamentală, instanța invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume, deciziile nr. 143/2003,

nr. 107/2004 sau nr. 627/2011, prin care s-a statuat că prevederile art. 11 din Legea nr. 213/1998 sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 11 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, care, la data sesizării Curții Constituționale, aveau următorul conținut:

„(1) *Bunurile din domeniul public sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, după cum urmează:*

a) *nu pot fi înstrăinate; ele pot fi date numai în administrare, concesionate sau închiriate, în condițiile legii;*

b) *nu pot fi supuse executării silite și asupra lor nu se pot constitui garanții reale;*

c) *nu pot fi dobândite de către alte persoane prin uzucapiune sau prin efectul posesiei de bună-credință asupra bunurilor mobile.*

(2) *Actele juridice încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (1) privind regimul juridic al bunurilor din domeniul public sunt lovite de nulitate absolută.*”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin art. 89 pct. 2 din Legea nr. 71 din 3 iunie 2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, prevederile de lege criticate au fost abrogate.

Soluția legislativă criticată a fost însă preluată, în esență, în cuprinsul art. 861 din noul Cod civil, intitulat „Caracterele dreptului de proprietate publică”, care prevede că „(1) *Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. [...]*

(2) *Proprietatea asupra acestor bunuri nu se stinge prin neuz și nu poate fi dobândită de terți prin uzucapiune sau, după caz, prin posesia de bună-credință asupra bunurilor mobile.*

(3) *În condițiile legii, bunurile proprietate publică pot fi date în administrare sau în folosință și pot fi concesionate ori închiriate.*”

Având în vedere că textul legal criticat și-a produs efectele față de autorul excepției de neconstituționalitate, în cauza concretă dedusă judecării, Curtea va analiza constituționalitatea

prevederilor de lege cu care a fost sesizată, potrivit principiului *tempus regit actum*. În acest sens este Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011.

Autoarea excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (2) referitor la egalitatea între cetățeni, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 46 referitor la dreptul la moștenire și art. 136 alin. (1) și (6) privind proprietatea. De asemenea, apreciază că textul de lege criticat contravine și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate.

În acest sens, sunt, de exemplu, Decizia nr. 143 din 10 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 3 iulie 2003, și Decizia nr. 627 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 22 iulie 2011, prin care Curtea a statuat că prevederile art. 11 din Legea nr. 213/1998 sunt constituționale.

Prin aceste decizii, Curtea a constatat că prevederile legale criticate stabilesc regimul proprietății publice, dezvoltând și precizând conținutul dispoziției art. 136 alin. (4) din Constituție, potrivit căreia „*Bunurile proprietate publică sunt inalienabile*”. În temeiul acestui principiu constituțional, dezvoltat prin dispozițiile art. 11 din Legea nr. 213/1998, bunurile care fac obiect al proprietății publice sunt scoase din circuitul civil general.

Or, este evident că inalienabilitatea bunurilor care constituie obiect al dreptului de proprietate publică impune nu numai soluția interdicției înstrăinării lor, ci, ca o consecință, și imposibilitatea dobândirii acestora de către terți prin orice mod de dobândire reglementat de lege, atâta timp cât bunurile își păstrează regimul juridic de proprietate publică.

De asemenea, Curtea a constatat că prin textul de lege criticat nu este restrâns nici dreptul de a formula o acțiune în revendicare, ci se statuează asupra regimului proprietății statului privind bunurile ce fac obiectul proprietății publice, odată ce acestea au fost astfel declarate.

În aceste condiții, nu este încălcat nici accesul la justiție al celor interesați și nici principiul constituțional al egalității în drepturi.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Ca atare, Curtea constată că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate, ci instituie doar o protecție legală a dreptului de proprietate publică a statului, drept de proprietate asupra căruia nu se poate dispune, atâta timp cât art. 136 alin. (4) din Constituție prevede că bunurile ce fac obiectul acestei forme de proprietate sunt inalienabile.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, excepție ridicată de Ecaterina Rotaru în Dosarul nr. 16.037/215/2009 al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 22 iunie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 8, alineatul (1) va avea următorul cuprins:
„Art. 8. — (1) Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări este alcătuit din 11 membri, dintre care un președinte și 2 vicepreședinți, reprezentând organele de specialitate ale administrației publice centrale și Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., potrivit anexei nr. 1.”

2. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 30 mai 2012.
Nr. 555.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 534/2007)

COMPONENȚA
Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări

1. Președinte	Secretar de stat în Ministerul Finanțelor Publice — coordonator al Direcției generale de trezorerie și datorie publică
2. Vicepreședinte	Secretar de stat în Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri
3. Vicepreședinte	Președintele Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.
4. Membru	Secretar de stat în Ministerul Finanțelor Publice — coordonator al Direcției generale de programare bugetară
5. Membru	Secretar de stat în Ministerul Administrației și Internelor
6. Membru	Secretarul general al Guvernului
7. Membru	Reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice
8. Membru	Reprezentant al Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri
9. Membru	Reprezentant al aparatului de lucru al Guvernului, prin Secretariatul General al Guvernului
10. Membru	Reprezentant al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale
11. Membru	Reprezentant al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind suspendarea aplicării prevederilor Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 69/2012 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-CPPZI „Cerințe privind proiectarea procedurilor de zbor instrumental”, ediția 1/2011

Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Ministerului Transporturilor și Infrastructurii ca autoritate de stat în domeniul transporturilor,

în temeiul prevederilor art. 4 lit. b) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 4 alin. (1) pct. 12 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, aplicarea prevederilor Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 69/2012 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-CPPZI „Cerințe privind proiectarea procedurilor de zbor instrumental”, ediția 1/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 15 februarie 2012, se suspendă până la data de 1 mai 2013.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Răducu Valentin Preda,
secretar de stat

București, 22 mai 2012.

Nr. 450.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN

privind lansarea Cererii de propuneri de proiecte pentru investiții în cadrul operațiunii 4.1.a) „Sprijinirea investițiilor în instalații și echipamente pentru întreprinderi din industrie, care să conducă la economii de energie, în scopul îmbunătățirii eficienței energetice” din axa prioritară 4 „Creșterea eficienței energetice și a securității furnizării în contextul combaterii schimbărilor climatice” a Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (POS CCE)

În baza Hotărârii Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu:

— Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de Coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999;

— Regulamentul (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.783/1999;

— Cadru Strategic Național de Referință 2007—2013, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. 2.594 din 25 iunie 2007;

— Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. 3.472/2007,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă lansarea Cererii de propuneri de proiecte pentru investiții în instalații și echipamente pentru întreprinderi din industrie, care să conducă la economii de energie, în scopul îmbunătățirii eficienței energetice, finanțate din Fondul European de Dezvoltare Regională și de la bugetul de stat, prin Programul operațional sectorial „Creșterea

competitivității economice” (POS CCE), axa prioritară 4 „Creșterea eficienței energetice și a securității furnizării în contextul combaterii schimbărilor climatice”, operațiunea 4.1.a) „Sprijinirea investițiilor în instalații și echipamente pentru întreprinderi din industrie, care să conducă la economii de energie, în scopul îmbunătățirii eficienței energetice”.

(2) Valoarea alocării financiare din fondurile POS CCE este în cuantum de 240.000.000 lei, pentru finanțarea proiectelor selectate în cadrul cererii de propuneri de proiecte prevăzute la art. 1.

Art. 2. — Se aprobă Ghidul solicitantului aferent operațiunii 4.1.a), prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — (1) Termenul de depunere a cererilor de finanțare pentru operațiunea 4.1.a) începe să curgă la 15 zile de la data publicării prezentului ordin și se împlinește la data de 30 octombrie 2012, ora 14,00.

(2) Dacă valoarea cumulată a grantului solicitat din proiectele depuse depășește de două ori valoarea alocată cererii de propuneri de proiecte, Organismul intermediar pentru energie va publica pe site-ul propriu <http://oie.minind.ro/> un comunicat prin care va anunța închiderea cererii de propuneri de proiecte înainte de termenul de 30 octombrie 2012.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Daniel Chițoiu

București, 18 mai 2012.
Nr. 899.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale SFINX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 8 mai 2012, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale SFINX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială SFINX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Galați, Str. Brăilei nr. 25, bl. P2, sc. 2, parter, ap. 4, camera 1, județul Galați, număr de ordine în registrul comerțului J17/1387/10.11.2011, cod unic de înregistrare 29324625/10.11.2011, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea are obligația de a raporta Direcției autorizări și avizări pe adresa de e-mail: autorizări@csa-isc.ro copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia/acesteia, precum și trimestrial copia scanată a documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

București, 18 mai 2012.
Nr. 276.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE
privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare
a Societății Comerciale PARTENER A&S BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 8 mai 2012, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale PARTENER A&S BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială PARTENER A&S BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Galați, Str. Brăilei nr. 4F centru, bl. H, et. 2, ap. 7, județul Galați, număr de ordine în registrul comerțului J17/1731/11.09.2008, cod unic de înregistrare 24452976/11.09.2008, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea are obligația de a raporta Direcției autorizări și avizări pe adresa de e-mail: autorizari@csa-isc.ro copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia/acesteia, precum și trimestrial copia scanată a documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

București, 18 mai 2012.
Nr. 278.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE
privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale
NELBA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 15 mai 2012, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale NELBA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială NELBA BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Drobeta-Turnu Severin, Str. Unirii nr. 93, bl. C3A, sc. 4, ap. 1, județul Mehedinți, număr de ordine în registrul comerțului J25/50/22.02.2012, cod unic de înregistrare 29797623/23.02.2012, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea are obligația de a raporta Direcției autorizări și avizări pe adresa de e-mail: autorizari@csa-isc.ro copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia/acesteia, precum și, trimestrial, copia scanată a documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă

profesională, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în
înscris în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări
personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Gheorghe-Cornel Coca-Constantinescu

București, 21 mai 2012.
Nr. 289.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

